

Niet als een vorst zijt gij gekomen

Niet als een vorst zijt gij gekomen,
niet als een koning hoog te paard
Niet als een krijgsheer zonder schromen,
fier als een ridder met een zwaard
Niet als het zonlicht in de zomer,
niet als een vlam, niet als een vuur
Niet als een stormwind door de bomen //
Maar als een stilte, pril en puur

Niet als een held zijt gij gekomen,
maar aarzelend een dageraad,
Met licht dat schemert aan de zomen
en iets te hopen overlaat.
Niet als een God zijt gij gekomen,
maar als een kind, uit pijn gebaad.
Een kind dat lachend in zijn dromen //
de hemel in zijn hart bewaart.

Een kind dat lachend in zijn dromen //
de hemel in zijn hart bewaart.